Foto: alamy.com

En son rüyalar ölür

Alberta King, oğlunun saçlarını usulca okşarken derin bir nefes aldı. "Çünkü biz siyahız," dedi, sesinde yüzyıllık bir acının ağırlığı vardı. Henüz altı yaşındaki Martin Luther King Jr., beyaz arkadaşının ailesinin oğullarının "zenci bir çocukla" oynamasını yasaklamasıyla, 1930'ların Atlanta'sında ırk ayrımının acı gerçeğiyle yüz yüze gelmişti. O an, küçük bir çocuğun kalbinde bir kıvılcım yaktı. Sonraki yıllarda bu kıvılcım, bir ulusu değiştirecek güçlü bir aleve dönüşecekti.

"Neden o çocukla artık oynayamıyorum, anne?" diye sordu küçük Martin, gözlerinde masum bir şaşkınlık ifadesiyle.

Alberta King, oğlunun saçlarını usulca okşarken derin bir nefes aldı. ***"Çünkü biz siyahız,"*** dedi, sesinde yüzyıllık bir acının ağırlığı vardı.

Henüz altı yaşındaki Martin Luther King Jr., beyaz arkadaşının ailesinin oğullarının ***"zenci bir çocukla"*** oynamasını yasaklamasıyla, 1930'ların Atlanta'sında ırk ayrımının acı gerçeğiyle yüz yüze gelmişti. O an, küçük bir çocuğun kalbinde bir kıvılcım yaktı. Sonraki yıllarda bu kıvılcım, bir ulusu değiştirecek güçlü bir aleve dönüşecekti.

"Anne," dedi Martin, küçük yumruklarını sıkarak, ***"bir gün onlara göstereceğim."***

"Çünkü Biz Siyahız": Bir Bilinç Uyanıyor

Auburn Caddesi'ndeki King ailesinin evi, Georgia'nın ayrımcı ortamında bir direniş kalesi gibiydi. Protestan papaz baba Martin Sr. ve müzisyen anne Alberta, çocuklarını onurlu, eğitimli ve kendine güvenen bireyler olarak yetiştirmek için her şeyi yapıyorlardı. Ama dış dünyanın acımasız gerçeklerini onlardan saklayamazlardı.

Genç Martin, babası ile Atlanta'nın merkezindeki bir ayakkabı mağazasına girdiğinde, satıcı onlara sert bir şekilde seslenmişti: ***"Zencilere buradan hizmet vermiyoruz. Arka taraftaki siyahlar bölümüne gidin."*** King Sr. oğlunu elinden tutup mağazadan çıkarırken, ***"Bizi böyle aşağılayamazsın,"*** demişti adama. Araba yolculuğu boyunca sessiz kalan küçük Martin, babasının gururlu duruşunu hiç unutmadı.

Otobüste siyahlara ayrılmış koltuklarda oturmak zorunda kaldığı, ***"Sadece Beyazlar"*** tabelasının asılı olduğu çeşmelerden su içemediği, zenci çocuklar için ayrılmış okulda okuduğu bir çocukluk... Her bir anı, ***"çünkü biz siyahız"*** ifadesinin acı gerçeğiyle damgalanmıştı.

Ama bu ifade, zamanla genç Martin'in bilincinde farklı bir anlam kazanmaya başladı. Bu artık sadece bir kısıtlama, bir sınır, bir engel değil, aynı zamanda bir kimlik, bir güç, bir mücadele çağrısı haline geliyordu.

"Çünkü Biz İnsanız': Entelektüel ve Ruhsal Yolculuk

Morehouse College'ın tarihî koridorlarında adımlarını atan Martin artık bir delikanlıydı. Siyahlar için kurulmuş bu prestijli üniversitenin duvarları arasında, ***"çünkü biz siyahız"*** ifadesi yeni bir boyut kazandı: ***"Çünkü biz siyahız, eğitimli, bilinçli ve özgür olmalıyız."***

Sosyoloji öğrencisi olarak, ırkçılığın sosyal ve ekonomik temellerini araştırıyor, felsefe derslerinde adalet ve eşitlik kavramlarını derinlemesine inceliyordu. Ancak onun aradığı sadece entelektüel bir cevap değildi. Ruhundaki derin soruların, öfkesini ve acısını dönüştürecek bir yolun arayışındaydı.

Bu arayış, önce Crozer Teolojik Semineri'nde, sonra Bos-